

Ploaie

Dunare

... și ploaia tot cade
Pe umerii mei;
Pe gene, pe buze
Se-adună stropi grei

Și pleoapele-încet,
Ca-n somn se apleacă,
Și ochii în umbră
Vor să mi-i treacă.

Nu simt nici că stau
Nu simt nici că sunt;
Sunt ploaie și încă
Sunt și pământ;

.. și oameni grăbiți,
Peste sufletul meu
Pasul și-l trec,
Și pasul li-i greu...